

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Archiepiscopatus Et Electoratus Trevirensis

Abtei Sankt Maximin <Trier>

Avgvstae Trevirorum, 1633

An probata?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62152)

instituta videtur, quæ aliàs non daretur, si ordinaria actio adesset, vt est clarus text. *in l. i. ff. de cond. ex leg.* Nec refert, quod Baldus de officio Iudicis dicit; quia loquitur longè alio casu, de impositis his & iam debitis in specie, non de generali obligatione Collektorum tam præsentium, quam futurarum.

N. 82.
Quando
condictio
ex lege de-
tur.

Nec me mouet, non prius ad condictiōem ex lege seu Constitutione confugiendum, nec eam dari nisi in defectum actionis ordinariæ, & sic, quando alia, ipsa noua lege seu Constitutione, introducta est. Respondeo enim ex prædictis satis apparere, nouam actionem, ex Constitutione hac, introductam; Concludo ergò, præsertim quoad alternatiuam petitionem, Condictiōem ex Constitutione Imperij, anno 48. institutam.

An probata?

N. 83.
1. Ratio.
Fiscalis ex
matricula
imperij.

N. 84.
2. Ratio.
Ex priuile-
giis Maxi-
miliani &
Caroli V.

N. 85.
3. Ratio.
Ex priuile-
giis exem-
ptionis
Cæsareis,

N. 86.
4. Ratio.
Ex confes-
sione par-
tis,

Primò adest Matricula, quæ quamuis non probet, vt deduxi in loco meo Fiscalis, contra *Niddegeßhausen & Braunschweig*/tamen nonnullam præsumptionem facere ex his, quæ ibi scripsi, patet. Huic præsumptiunculæ accedit vrgentissima ratio, quod Ep̄s ratione priuilegij à Maximiliano & Carolo V. Imperatoribus dati, inuestierit Abbatem, non suo sed Imperatoris nomine; quibus litteris fatetur apertè, Monasterium esse membrum Imperij insigne; deinde, habere Regalia, Iura & Feuda ab Imperio. Huic accedit, quod, ex exemplis priuilegiorum, ab Abbate productorum, & ab Imperatoribus confirmatorum, luce clarius constat: datum Monasterio priuilegium, ne cui in perpetuum subsit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis: Confirmatur hoc quoque per confessionem Partis, *ad r. & 5. art. pos.* vbi fatetur, quod sit Prelatus Imperij, quamuis cum qualitate; Et *secundus testis ad r. Int.* dicit; se semper audiuisse, q̄ dictum
Mona-

Monasterium, semper fuerit commembrū Imperii, quæ sanè & alia coniuncta satis superq; intentionem Fiscalis, quoad proprietatem & dominium, & sic quod Satus ad se pertineat, probasse videtur.

Hiscæ priuilegia à Reo producta non obstare, tum quod sibi aperte contrariari videntur, tum dicant, ad neutrum pertinere dominium & proprietatem; Item & possessionem, cum iure annexo, nisi ad Archiepiscopum Treuirensē: & in posterioribus dicatur, Ius, Regalia, Feuda Imperij esse, & ob id, cum posterioribus, accedat confessio omnium partium, Imperatoris, Archiepi & Abbatis, quod videlicet sit membrum Imperij, habeat Iura, Feuda & Regalia ab Imperio, præualere debet ista confessio fortificata per alia in Iudicio producta, & huic standum est; tum quod antiqua præsertim priuilegia, ab Archiepo producta, nullam videantur habere vim probationis; cum non sint nisi exempla & copiæ nudæ, non originalia, quæ sanè nullam aut paruam fidem habere videntur: Nec obstat, ea ab Imperatoribus, Maximiliano & Carolo V. exemplata: quia ea Exemplatio etiam ab Imperatore fieri non debuit, præsertim in præiudicium tertij, Abbatis scilicet eo non vocato, vt traditur *in auth. si quis in aliquo. C. de edendo. Decius in c. venerabilis. de confirm. vtil. & inutil.* Parum quoque facere videntur testes producti contra confessionem prædictam; quia cum constet, ex Maximiliani priuilegio, etiam anteriores Archiepos aliud ius in Monasterium non habuisse, quam tunc ei confert, & sic Monasterium in potestate Imperatoris mansisse.

Nota, ex Inuestitura non patet Archiepiscopum possedisse; Ergo possessionem non potuit inuertere; Igitur inuersam potius possessionem, & sic in mala fide, vt non valeat præscriptio, etiam si probata sit, *l. male agere. C. de*

N. 87.

5. Ratio.

Ex contrarietate priuilegiorum à parte Monasterij & Archiepiscopi productorum.

N. 88.

6. Ratio.

Ex nuda exemplatione priuilegiorum ab Archiepiscopo exhibitorum.

N. 89.

7. Ratio.

A mala fidei possessione.

N. 90.
 8. Ratio.
 A domesti-
 citate te-
 stium.
 N. 91.
 9. Ratio.
 A præscri-
 ptione non
 facta.

præscript. 30. vel 40. annor. quomodo enim præscribere potuit, quod ad alium pertinere sciebat? Ne quid dicam testes esse domesticos, familiares & subditos Archiepi, & tamen non videntur probare tempus satis aptum, ad hanc præscriptionem; cum in præscriptione negatiua, & quæ Principi, in signum Supremæ Eminentia, reseruata sunt, non nisi spatio 100. annorum, vt communior habet opinio, tanti temporis, cuius contrarij non existit memoria, præscribatur; Ne quid iam dicam in præscriptione libertatis non sufficere, si quis probet mihi aut alteri soluta esse; sed requiritur, vt quis doceat de titulo, & quod intra spatium 40. annorum aliqua fuerit generalis Collecta imposita. Item quod quis probet, se fuisse requisitum, vt soluat; Item condictio & recusatio soluendi; Item bona fides; Item scientia & patientia. *Baldus in tract. de præscript. 2. part. 5. princ. q. 7. per tot.* Ex quibus omnibus & similibus necessariò videtur sequi, Fiscalis intentionem probatam ac fundatam.

Hisce tandem accedit, quod si habuisset dictum Monasterium aut Archieps vnquam priuilegium Exemptionis à Collectis, certè opus fuisset appellatione, cum inscriberetur in librum Collectarum, quia nisi quis statim appellat, sibi præiudicat, priuilegium perdit, & perpetuò cogitur soluere, probatur latè per *Iason. in l. beneficium. nu. 59. ff. de constit. Principum.*

N. 92.
 Petens mu-
 nera & o-
 peras, pro-
 bare debet
 actus solu-
 tionis.

Et quamuis hisce contraria esse videatur ipsa Imperialis Constitutio, præsertim in §. *Hette aber* &c. quæ videtur exigere à Fiscali probationem alicuius actus; Item & ea, quæ tradit *Ioannes Blanc. in Epit. feud. lib. 1. c. 2.* qui dicit; requiri titulum & præstationem, & vel vnicum vel binum actum, prout Constitutio Imperialis, sufficere *Ioannes Blanc. ibid. nu. 39* affirmat; præsertim si aduersarius sit in possessione libertatis, moti ex eo; quod si Patronus, qui est in

est in possessione libertinitatis, siue iuris Patronatus, dicat sibi deberi operas à Liberto, si Libertus id neget, debeat tamen nihilominus probare operas, sibi esse debitas; nec enim releuabit dicta possessio, seu quasi iuris patronatus, *l. quoties. ff. de probat.* cum quilibet præsumatur esse liber & immunis, & etiam quælibet res, nisi seruitiis probetur supposita, *l. manumissiones. ff. de iust. & iur. c. ius naturale. dist. 1. l. alius. C. de seruit.* tamen nihil hoc, quo minus intentio Fiscalis probata dici possit, impedire puto; nam quoad dictum §. Hette aber 2c. Ego longè aliter intelligo, prout latè deduxi, in voto meo, in causa Fiscalis, contra S. Ægidium & Norimbergenses: cum videlicet intelligendum, quando scilicet obtinuit Eximens contra Fiscalem, & controuersia est inter eximentem & exemptum, an cum onere vel non, exemptum habere sciebat; Aut si Eximens & Exemptus primò probauit statum ad se pertinere, vt, in statu victoriæ, quoad proprietatem sit, quemadmodum textus aperte loquitur. 3. Intelligo eum in Iudicio possessorio; videlicet, si Eximens obtinisset in possessorio; loquitur enim aperte de parte vincenti; *soll dem gemeinen Diensts 2c.* à quibus intellectibus non video adhuc, quemadmodum discedere possim; sic me quoque parum mouet; quod à *Ioanne Blanc.* supra citatis locis dicitur; loquitur enim non in casu Contributionum Imperij; sed quando ij qui Superiorem recognoscunt, Subditos Collectis grauare volunt; Item, quando eiusmodi Collectas imponere volunt, aut Censur, de quibus dubium est, an teneantur Subditi; neque enim aliter Leges, ab illo allegatæ, intelligi possunt. Nam *l. quoties. ff. de prob.* loquitur de iis operis, quæ non ipsa natura veniunt; sed de artificialibus, ad quæ Libertus non tenetur, secus tamen in obsequialibus, ad quæ omnia tenetur, vt *Gloss. ibidem* dicit; nam & filius, alioquin ne-

N. 93.
Quælibet
res præsumi-
tur libera.

N. 94.
§. Hette
aber con-
stitutionis
de anno
1548. quo-
modo in-
telligendus.

N. 95.
Ioannes
Blancus lo-
cis citatis
de quibus
casibus lo-
quatur.

N. 96.
Conclusio
pro Fiscali.

gans, se sub potestate paterna esse, libertatem allegans, eam docere tenetur, iuncta *l. si filius, & l. circa. ff. de probat.* Quare ego ex his potius concludo; cum Fiscus probauit Monasterium esse membrum Imperij, & Archiepiscopum, nomine Imperatoris, Regalia, Iura, & Feuda, quæ tamen non ab eo, sed ab Imperio, ei contribuit, vt sic Ipsum Imperatorem ea facere, quæ per alium agit, certum sit; tum quod his reliqua supradeducta adminiculentur, censeri non modò dominium Monasterij pertinere ad Imperium probatum; sed cum quilibet Status, regulariter absque medio, contribuere teneatur, eamq; regulam pro se habeat Fiscalis, donec de exceptione legitimè doceatur; tum quod regulam pro se habens, intentionem habeat fundatam. *Glossa in l. omnis definitio. ff. de Reg. iur. & Contributionem eidem fieri oportere.*

An elisa?

N. 97.
Quæstio 1.
An exemptiones
documentorum
probeat?

Q Via de Elisione dicturus, de priuilegiis, ab Archiepiscopo & Fiscali in modum transumpti, productis, malè consideranda veniunt, tum etiam & hoc, quod quia in confesso videtur, membrum esse Imperij Monasterium, & nihil, suo nomine, facere Archiepiscopum, sed Imperatoris, an hæc ita sint, vt, iis stantibus, Episcopus ius vel collectandi, vel dominij utilis saltem, habere possit; Istitis enim non consistentibus, inanis erit à me suscipienda opera. Quare in modum quæstionum, ad discutienda hæc obstacula; initio, antequam ad quæstionem veniam ipsam principalem, de istis præmittam. Et primum Quæro, *nunquid probent hæc exemptiones Documentorum?* Respondeo, non valere confirmationem, in qua res confirmata exprimitur, etiam à Principe ipso, factam, nisi citatio Partis præcedat confirmationem, vt per *Abbat. & DD. in s. venerabilis. de conf. util. & inu- tit.*